نگاه

خوشبینیم؛ اگر اجازه دهند

محمدحسن نجمی

● یکی از علما را پرسیدند که «یکی با ماه رویی است در خلوت نشسته و درها بسته و رقیبان خفته و نفس طالب. هیچ باشد که به قوت پرهیزگاری، او به سلامت بماند؟» گفت: «اگر از مه‌رویان به سلامت بماند، از بدگویان نماند!» این حکایت در کنار جمله «جواد ظریف» که گفته بود «دوستان اجازه دهند به اهدافمان دست یابیم»، می‌تواند روایت خوبی از برخورد این روزهای وزیر خارجه کشورمان با برخی چهره‌های تندرو باشد. گرچه حکایت روایت‌شده، قیاسی مع‌الفارق در تطابق است، ولی نفس آن با واقعیات جاری همخوانی دارد. واکنش‌های افراطیون داخلی و دشمنان خارجی از جمله اسراییل پس از بازگشت هیات ایرانی از نیویورک، رفتارهایی بود که از قبل هم قابل پیش‌بینی بود. اما یکی از انتقاداتی که برخی منتقدان به سفر نیویورک وارد می‌کنند، رفتاری است که آنها خوشبینی دولتمردان به ایالات متحده می‌خوانند. آنها معتقدند که با توجه به رفتارهای مقامات غربی به‌خصوص ایالات متحده، دیپلمات‌های ایرانی نسبت به حل مسایل بیش از حد خوشبین هستند. اما باید توجه کرد که دیپلمات‌های کشورمان به چه چیز خوشبین هستند. اگر بخواهیم از پنجره واقع‌گرایی به ماجرا نگاه کنیم، خواهیم دید که مقامات اجرایی کشور، بیش از آنکه به تغییر رفتار غرب به‌ویژه آمریکا خوشبین باشند، به تغییر رویکرد و رفتار دیپلماسی ایران خوشبین هستند. تغییر لحنی که بتواند باعث چرخش سیاست‌های غرب شود و همچنین ایجاد تحول در فضایی که دوطرف سرسختانه بر خواسته‌های خود پافشاری می‌کردند، قطعا ایجاد خوشبینی می‌کند. طرف ایرانی به گیرابودن و موثربودن گفتمان خود امیدوار و خوشبین است نه به رفتار طرف مقابل. چراکه رفتار مناسب در این‌سو، باعث تغییر رفتار در سوی دیگر و ایجاد امید برای رفع مشکلات پیش‌آمده می‌شود. مسلم است که عدم‌اعتماد کامل به طرف مقابل، از لازمه‌های مذاکره است، ولی این رفتار اگر از حد بگذرد، سرسختی و لجاجت را در مذاکره به بار می‌آورد. مقامات ایرانی در مذاکرات هم، مطمئنا نه کاملا بی‌اعتماد هستند و نه کاملا اطمینان دارند؛ بلکه نگاهی بینابین بر آنها حاکم است که همین نوع نگاه به مذاکره، وجه تمایز تیم فعلی و تیم‌های سابق در هشت‌سال گذشته است. اگر به رفتار تیم‌های مذاکره‌کننده در طول دولت‌های نهم و دهم نگاهی اجمالی داشته باشیم، متوجه می‌شویم که دو طرف، برحسب سابقه‌ای که از یکدیگر برای هم ساخته بودند، پیش از آغاز مذاکرات علیه یکدیگر «گارد» گرفته و منتظر بودند تا طرف مقابل را به بهانه‌ای مورد حمله قرار دهند. اما با نگاه تازه در دیپلماسی ایرانی، که به واقعیات جاری و همچنین کاستن از لحن خشک و غیرمنعطف معطوف شده است، باعث شده تا تیم مذاکره‌کننده نه به طرف غربی، بلکه به خود و عکس‌العمل نسبت به رفتارهای معقولانه از سوی خود، خوشبین باشد. بنابراین، همه به لحن دیپلماتیک مقامات ایرانی که مورد قبول جهان است، خوشبین هستیم. به گفتمانی که توانست پس از هشت‌سال با گوشه‌نشین‌کردن اسراییل، نخست‌وزیرش را مجبور به اتخاذ واکنش‌های عصبی کند؛ به تغییری که باعث شد تا هنگام سخنرانی «رییس‌جمهوری ایران» در سازمان ملل، شاهد صندلی‌های خالی نباشیم، خوشبینیم. چراکه همه می‌دانیم با توجه به رفتارهایی که تاکنون از غرب سرزده است، نمی‌توان به آن کاملا خوشبین بود، هرچند که رفتار طرف مقابل، آیینه‌ای است از رفتار خودمان. زیرا که نمی‌توان ادعا کرد ما خوب مطلق بودیم و آنها بد مطلق. ما هم اشتباه داشته‌ایم و به جبران اشتباهات سابق از سوی مقامات فعلی خوشبینیم. با این اوصاف باید گفت که «اگر اجازه دهند،خوشبینیم.»

خبر

سفیر ایران در بیروت:

پیشرفت در روابط ایران و همسایگان عرب به‌نفع لبنان است

● **ایسنا:** غضنفر رکن‌آبادی بعد از دیدار با فواد سنیوره، رییس‌جمهور لبنان در گفت‌وگو با روزنامه الجمهوریت گفت: اولویت کشور ما همسایگان عرب آن است و معتقدیم که همه طرف‌های سیاسی در لبنان نسبت به مواضع ایران آگاهند و پیشرفت در روابط میان ایران و همسایگان عرب آن بسیار به‌نفع لبنان خواهد بود. رکن‌آبادی گفت: ما معتقدیم امنیت در این کشور (لبنان) بر بسیاری از کشورها ارجحیت دارد از این‌رو ما خواهان تفاهم هرچه بیشتر میان لبنانی‌ها هستیم و آماده‌ایم تا در این زمینه هرگونه حمایتی داشته باشیم. وی در پاسخ به این سوال که آیا در این گفت‌وگو مساله تشکیل دولت و تاثیرگذاری دیدار احتمالی مسوولان ایران و عربستان بر این مساله مورد بررسی قرار گرفته است، بیان کرد: دیدار میان مسوولان ایران و عربستان تاثیرات مثبتی بر کل منطقه و به‌خصوص لبنان دارد. البته ما درباره مسایل دولتی صحبت نکردیم چرا که مساله‌ای داخلی به‌شمار می‌رود اما بر انجام گفت‌وگوهای داخلی در لبنان تاکید کردیم همچنین هرگونه تشویقی از سوی خارج مکمل این امر خواهد بود.

نگاه رسانه‌های خارجی به مذاکرات «ژنو»

موج مثبت دیپلماسی ایرانی

فرنگیس بیات: رسانه‌های غربی از شب شروع مذاکرات ژنو، با انتشار گزارش‌های مختلفی به بررسی امکان‌های جدید مذاکره میان غرب و ایران پرداختند. رویدادهای اجلاس سازمان‌ملل در نیویورک و ذوب‌شدن یخ روابط تهران و واشنگتن، ازجمله فاکتورهای مهم در تیتر روزنامه‌های آمریکایی با هدف گمانه‌زنی درمورد پیش‌رفتن مذاکرات و نحوه توافقات بود. بعد از اظهارات «مایکل مان» و توصیف او از «بسیار مفید»بودن پیشنهادهای ایران، تیترها نیز با همان گام، مثبت و پرامید درج شدند. صدور بیانیه مشترک بعد از سال‌ها مذاکره، نتیجه این جو مثبتی بود که رسانه‌ها پیش از این به استقبالش رفته بودند.

عکس: سیامک ابراهیمی

WALL STREET JOURNAL

۴ قرارداد محتمل با ایران

امیدها تقریبا همه‌جا بر سر حل پرونده هسته‌ای ایران جاری است. این تاکید معاون وزیرخارجه ایران، عباس عراقچی نیز هست؛ حرکت به‌سمت یک نقشه راه اعتمادساز با غربی‌ها. اما باید دانست که چنین تعارف‌هایی ممکن است به امضای قرارداد خطرناکی ختم شود، آن‌هم بدون هیچ‌گونه تضمینی برای پایان‌دادن به نگرانی‌های مرتبط یا برنامه هسته‌ای. البته این به این معنا نیست که هرگونه توافقی به‌منزله قرارداد بدی برای غرب خواهد بود. زمانی راه‌حل دیپلماتیک باید مورداستقبال واقع شود که ما گزینه‌ای بهتر از دو انتخاب زیر داشته باشیم: حمله نظامی به تاسیسات اتمی ایران یا پذیرش ایران مجهز به بمب اتم. اما ما در اینجا چهارگزینه محتمل را بررسی می‌کنیم؛ توافقنامه‌ای ایده‌آل، توافقنامه‌ای عقلایی، توافقنامه‌ای بد و توافقنامه‌ای مرحله‌بندی‌شده. توافقنامه ایده‌آل عبارت است از اینکه ایران برنامه هسته‌ای‌اش را کنار بگذارد. تهران غنی‌سازی را در هر سطح کنار بگذارد حتی برای اهداف غیرنظامی. توافقنامه عقلایی عبارت است از سازش که با دقت به عناصر حساس برنامه هسته‌ای ایران می‌پردازد. در این چارچوب ایران حق خود را برای غنی‌سازی حفظ خواهد کرد؛ اما غنی‌سازی در حدود ۳/۵ تا ۵درصد را که اهداف غیرنظامی را پوشش می‌دهد. این توافقنامه تعداد معینی از سانتریفیوژها را به رسمیت می‌شناسد. ایران تعداد معین را به‌شکل نمادین و برای حفظ مساله حق غنی‌سازی حفظ می‌کند. البته طبق این توافق مقدار اورانیوم غنی‌شده نیز حفظ می‌شود و آژانس بین‌المللی بر آن نظارت می‌کند. در این مرحله ایران پروتکل الحاقی را می‌پذیرد و از این طریق بازرسی‌های بیشتر را می‌پذیرد. توافق بد این است که غرب تحریم‌های مصوب علیه تهران را درمقابل حذف بخشی از برنامه هسته‌ای تهران بردارد. چنین توافقی، غنی‌سازی ایران را تا سطح اهداف غیرنظامی محدود می‌کند اما تهران را مجبور به تعطیل‌کردن رآکتور اراک نمی‌کند. این برای منافع غرب وحشتناک است. مدل چهارم توافقنامه می‌تواند فرآیندی شامل گام‌های تدریجی و دوجانبه و برای اعتمادسازی باشد. بررسی این توافقنامه‌ها از این جهت اهمیت دارد که اوباما در مصاحبه اخیر گفته بود که او توافقنامه بدی را امضا نخواهد کرد.

CNN

غرب، ایران را چگونه می‌بیند

به موازات اینکه قدرت‌های بزرگ و ایران بر سر کنارگذاشتن نگرانی‌های مربوط به برنامه هسته‌ای و تحریم‌ها علیه ایران با هم چانه‌زنی می‌کنند، به ایران پیام روشنی می‌دهند؛ اینکه آنها مخالف برنامه هسته‌ای نظامی ایران هستند. همه آنها به استثنا چین و روسیه حتی با توسل‌به‌زور هم موافق هستند. با وجودی که در دو سر آتلانتیک، شکاف‌ها بر سر نحوه برخورد با جنگ داخلی سوریه موضع می‌گرفتند، درمورد پرونده هسته‌ای ایران به‌هم نزدیک شده‌اند. نشانه‌هایی وجود دارد که می‌گوید این همبستگی احتمالا تقویت هم می‌شود. بااین‌حال هیات ایرانی در مورد افکارعمومی اروپا و آمریکا تفاوت فاحش قابل‌توجهی پیدا نمی‌کند. میان دیدگاه‌های فراآتلانتیکی و دیدگاه‌های چینی‌ها و روس‌ها. شش‌درصد از آمریکایی‌ها و پنج‌درصد از اروپایی‌ها می‌پذیرند که تهران به بمب‌اتم دسترسی داشته باشد. این گرایش در میان کشورهایی که امروز در ژنو مشغول مذاکره هستند، از سال گذشته تا به امروز تغییر محدودی داشته است. تنها استثنا در این میان کشور چین است که یکی از شرکای تجاری اصلی ایران است اینکه مردم چین امروز بیش از سال گذشته مخالف اتمی‌شدن ایران هستند. در خاورمیانه جای تعجب ندارد که مخالف‌ترین کشور در مقابل ایران است با ۹۶درصد. اکثریت‌های قوی در اردن، مصر، ترکیه و لبنان مخالف توسعه زرادخانه هسته‌ای ایران هستند. در تونس افکارعمومی ۴۰درصد با اتمی‌شدن ایران موافق هستند و ۴۷درصد مخالفند. اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها همچنان موافق استفاده از تحریم‌ها علیه ایران هستند. اما این کشورهای مخالف چگونه می‌توانند مانع دستیابی ایران به بمب اتم شوند؟ بنیاد مارشال در آلمان در تحقیقی به این پرداخته است که چگونه می‌توان با نزدیک‌ترکردن دیدگاه‌های دوسر آتلانتیک به بهترین وجه مانع ایران شد. در این میان افکارعمومی آمریکا ۲۹درصد و اروپایی‌ها ۳۲درصد معتقدند بهترین راه مانع‌شدن ایران همان تحریم‌های اقتصادی است. در این میان معدود درصدی از افکارعمومی از گزینه نظامی پشتیبانی می‌کنند. اما زمانی که همین مصاحبه‌شونده‌ها روبه‌روی این سوال قرار می‌گیرند که اگر گزینه تحریم جواب نداد چه باید کرد، به گزینه نظامی تمایل پیدا می‌کنند. در آمریکا ۶۴درصد، فرانسه ۵۸، آلمان ۵۰ و بریتانیا ۴۸درصد میان پذیرش ایران به‌عنوان قدرتی اتمی و توسل‌به‌زور، دومی را انتخاب کرده‌اند. اما این آمار در روسیه کمی بیش از ۲۵درصد و در همین حدود در چین موافق گزینه نظامی هستند. بنابراین قدرت‌های غربی با پشتوانه قوی از افکارعمومی خود در مذاکرات ژنو حاضر شده‌اند. تفاوت‌های دوسر آتلانتیک در بین افکارعمومی چندان قابل‌توجه نیست و در یام میان تفاوت معنادار با افکارعمومی روسیه و چین دیده می‌شود؛ چینی که ظاهرا به‌نسبت قبل نگران‌تر نیز شده است.

FP Foreign Policy

صلح از طریق اقتدار

صلح از طریق قدرت، فلسفه‌ای آمریکایی است برای پیروزشدن در جنگ سرد و سیاستی است که توانست ما را از فاجعه جنگ اتمی نجات دهد. در جریان جنگ سوریه تاحدودی موضع ما نسبت به این فلسفه تضعیف شد و امروز وقتش است تا مجددا بر اهمیت آن تاکید کنیم. بعضی معتقدند اعتبار آمریکا زمانی که اوباما خط‌قرمز کاربرد تسلیحات هسته‌ای را می‌کشید و بعد بدون مداخله در سوریه آن را رها کرد، اساسا زیرسوال رفته است. دیگر بیشتر از این نمی‌توانیم مخالف این تصمیم‌گیری باشیم. اصول ملت همان مرجح‌دانستن آزادی‌های فردی است. ما از این اصول با همه بایدهایمان دفاع می‌کنیم. اما سیاست خارجی می‌تواند دعوا بر سر آن را تشدید کند. دوست و دشمن همیشگی نداریم. ما باید هر موقعیت سیاست خارجی را بر اساس منافع و ایده‌های جدید رویکردهای جدید برای حل مناقشات مورد ارزیابی قرار دهیم. دنیا در حال چرخش‌های سریع است. آمریکایی‌ها این روزها در کنیا موردحمله واقع می‌شوند و تمدن‌های هزاره‌های قبل در حال افول هستند و چه‌بسا که در آشوب فرومی‌روند. مسیحیان در سوریه و پاکستان موردحمله قرار می‌گیرند و اسراییلی‌ها به‌دنبال خرید ماسک‌های ضدگاز در مقابل یک حمله احتمالی شیمیایی هستند. در عین‌حال شاهد پیشرفت‌های دیپلماتیک در مورد بحران سوریه هستیم که نشان می‌دهد چگونه می‌توان ضرورت‌های نظامی را با دیپلماسی تهاجمی ترکیب کرد و باید این مسیر را در جاهای دیگر جست‌وجو کنیم و باید آن را با ایران شروع کنیم. ما باید از تلاش‌های دیپلماتیک ژنو برای جلوگیری از اتمی‌شدن ایران در سطح نظامی‌اش جلوگیری کنیم و نگذاریم که احتمالا این فناوری را با دیگر ملل مشترک شود. باید تحریم‌ها را حفظ کرد تا ایران را سر میز مذاکره برگرداند. بله باید همه گزینه‌ها را حفظ کرد تا ایران شفافیت لازم در مورد فناوری هسته‌ای و نیاتش را ارایه دهد. دنیا باید هوشیار باشد. بعد از سوریه، سیاست خارجی آمریکا مورد آزمون جدی قرار گرفته است. دولت اوباما باید مجددا سیاست خارجی‌اش را آرایش دهد. همان چماق و هویج را دوباره مدنظر قرار دهیم شاید تحریم‌های جدی‌تر و گشایش‌های جدید برای گفت‌وگو. بازرسی‌های شفاف از تجهیزات هسته‌ای که نشان دهد و ضمانت دهد که ایران درصدد وقت‌خریدن نیست. ما باید پیام‌های روشنی به دولت ایران بدهیم که خصومتی را نباید با آمریکا و متحدان منطقه‌ای پیگیری کند. صلح ازطریق اقتدار تقریبا چنین موضع‌گیری است. صداهای مختلفی در آمریکا و اسراییل برای فشارهای دیپلماتیک و برقراری رابطه وجود دارد. عده‌ای دیگر بر سیاستی تمرکز دارند که بیشتر به سیاست پیشگیرانه تمایل دارد. سیاستمداران آمریکایی نباید این صداها را نادیده بگیرند. درعین‌حال ما نیاز داریم که به لحاظ سیاسی و دیپلماتیکی برای منافع بیشتر در کنار منافع متحدانمان کار کنیم. در گذشته استراتژی برنده آمریکا جست‌وجو برای صلح بود از طریق اقتدار. فلسفه‌ای که به کارمان آمد و در آینده نیز می‌تواند به ما کمک کند.

Bloomberg

امکان دسترسی ایران به اموال بلوکه‌شده خود

آمریکا در بازی شطرنج خود با ایران با انتخاب‌های دشواری مواجه است. اگر ایران از خودش انعطاف جدی نشان دهد آیا آمریکا نیز واکنشی مشابه نشان خواهد داد و از تحریم‌ها خواهد کاست؟ مشکل این است که بسیاری از مقامات آمریکایی که در مذاکرات هسته‌ای حضور داشتند، بر این باورند که هرگونه کاهش فشار تحریم‌ها منجر به فروپاشی سریع کل برنامه‌های تحریم ایران خواهد شد. بسیاری از کشورها و شرکت‌ها مایل به رفع تحریم‌ها هستند و هر اقدام آمریکایی‌ها حتی در کوچک‌ترین نوع خود را نشانه‌ای برای پایان‌یافتن بحران تلقی خواهند کرد. درصورتی هم که آمریکا از خودش هیچ انعطافی نشان ندهد، رسیدن به راه‌حل با مشکل جدی روبه‌رو خواهد شد و ایران وقتی احساس کند که آمریکایی‌ها چنین موضعی دارند، برنامه هسته‌ای خود را دنبال خواهند کرد. چنین دوراهی‌ای باعث شده که مقامات دولت آمریکا درصدد یافتن راه سومی باشند. بیش از ۵۰میلیارددلار از پول ایرانی‌ها در بانک‌های خارجی با تلاش‌های دولت اوباما به‌طورکامل یا نصفه‌ونیمه مسدود شده است و ایران به‌طور جدی به این پول نقد نیاز دارد. برخی مقام‌های دولت آمریکا به او گفته‌اند که مذاکره‌کنندگان هسته‌ای آمریکا در ژنو آماده هستند تا به ایران پیشنهاد دسترسی به قسمتی از این پول را در قبال امتیازاتی عینی بدهند.

la Croix

مردان کلیدی مذاکرات ژنو

جذبه دیپلماسی ایران این روزها در حاشیه دریاچه «لمان» ژنو توجه بیشتری را به خود جلب کرده است. در این میان، وزیر امورخارجه ایران، خود تحصیلکرده غرب است و دایم با مخاطبانش از طریق شبکه‌های اجتماعی در تماس است، چندین دانشنامه از دانشگاه‌های آمریکایی دارد و شناخت خوبی از غرب دارد. فرزند تاجر پارچه‌ای است که برای ادامه تحصیلات به آمریکا می‌رود و فرزندانش نیز در نیویورک به‌دنیا آمده‌اند. او هرگز از موضع‌گیری علیه تندروهای مخالف روابط ایران و آمریکا دریغ نکرده است. دیگر همراه ظریف، عباس عراقچی انگلیسی‌زبان است و دکترای علوم‌سیاسی خود را از دانشگاه کنت انگلستان گرفته است و پیش از این در فنلاند، ژاپن و استونی خدمت کرده است. دیگر دیپلمات هیات ایرانی مجید تخت‌روانچی تحصیلکرده مهندسی عمران از دانشگاه کانزاس و سفیر سابق ایران در سوییس است. از دیگر همراهان می‌توان به حمید بعیدی‌نژاد رییس اداره روابط اقتصادی وزارت‌خارجه و داوود محمدنیا اشاره کرد. این هیات همان‌طور که گری سیک هم پیش‌تر به آن اشاره کرده بود، «منظومه‌ای از افراد آماده‌ای هستند که حاضرند در مورد تنش‌زدایی خطرپذیری داشته باشند.»

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● مهرماه ۹۰ یک خودرو پژو۲۰۶ تیپ ۵ از نمایندگی با ارایه دو فقره چک، خریداری کردم. در شرایطی که خیلی وقت است که چک‌های من پاس شده، وقتی برای فک رهن سند ماشین خواستم اقدام کنم متوجه شدم که نمایندگی‌ای که من از آن خرید کردم، لغو مجوز شده. برای اینکه بدانم که باید چه‌کاری انجام بدهم با واحد شکایات ایران‌خودرو تماس گرفتم. به من دو راهکار ارایه کرد: ۱- با شماره ۶۶۰۷۲۰۷۵ تماس بگیرم یا اینکه حضوری به شرکت در جاده‌مخصوص کرج مراجعه کنم. تلفن تماسی که برای اعلام جایگزین به من داده شد در چند- ۱۰-باری که تماس گرفتم پاسخگو نبود. با تماس دوباره‌ای که با واحد شکایات داشتم این‌بار همکار دیگری اظهار کرد که کسی پاسخ شما را تلفنی نمی‌دهد و باید حضوری مراجعه کنید. چرا نباید اطلاعات نمایندگی جایگزین توسط خود شرکت ایران‌خودرو داده شود؟

● در یکم دی‌ماه ۹۱ با ۳۰سال سابقه بازنشسته شدم. مبلغ ۱۹میلیون‌تومان حق سنوات و پاداش خدمتم را امورمالی حساب کرد خوشحال شدم اما سه‌ماه بعد به‌قول آقای محسن رضایی ارزش هزارتومان شد ۳۰۰تومان یعنی ارزش ۱۹میلیون‌تومان پاداش ۳۰سال خدمت صادقانه شده شش‌میلیون‌وسیصدهزارتومان. من با این پول چگونه سرمایه‌گذاری کنم که بتوانم پسر ۲۵ساله‌ام را داماد یا برای دخترم جهیزیه تهیه کنم؟ مسوولان یک‌ماه پیش گفته بودند قرار است ۲۰۰هزارتومان طلب بازنشستگان را بدهند اما برای من ۱۴۲هزارتومان بیشتر واریز نکردند! نمی‌دانم بقیه‌اش چه شده است؟ خلاصه از هر طرف ضرر می‌کنیم نمی‌دانم سرنوشتم چه می‌شود؟

● در روزنامه «شرق» خبری خواندم در ارتباط با طراحی هشت‌نوع اسکناس و همینطور سکه‌های طلا که قرار است با بسته‌بندی جدید به بازار ارایه شود. سوالی داشتم از آقای صنیعی با توجه به اینکه تا قبل از این مقدار زیادی سکه وکیوم‌نشده توسط بانک در بازار ارایه شده است و خیلی‌ها آنها را خریداری کردند و به‌عنوان پس‌انداز نگهداری می‌کنند بعد از اینکه سکه‌های جدید پملب شده به بازار بیاید آیا مشکلاتی برای صاحبان این نوع سکه‌ها ایجاد نخواهد کرد؟ اگر من چند سکه داشته باشم و در حال حاضر قصد فروش آن را نداشته باشم و بعد از چند سال بخواهم آن را ارایه کنم مشتری این سکه‌ها چه کسی خواهد بود؟ چه کسی این خسارت را تقبل خواهد کرد؟

LEON

Since 1960

خاص بودن رویا نیست.

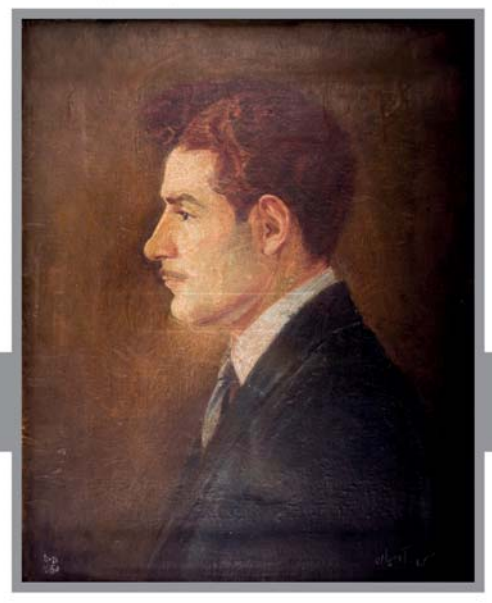

Oil Painting of Mr. Leon, founder of Leon restaurants by Ms. Sedik Adamian (1950)

نقاشی رنگ و روغن از آقای لئون مؤسس رستوران لئون توسط خانم سدیک آدامیان(۱۹۵۰)

رستوران لئون درسال ۱۹۶۰ میلادی در تهران، خیابان آبان جنوبی تاسیس گردید
و هم اکنون با داشتن دو شعبه دیگر (فرشته سام سنتر و نیاوران)
با مدیریت همان خانواده به فعالیت خود ادامه می دهد.

رزرو کنید.

آبان جنوبی: خیابان کریم خان زند
خیابان آبان جنوبی، نبش چهارراه ورشو
تلفن : ۸۸۹۳۰۳۶۳-۸۸۹۰۴۶۲۵

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)
قبل از دوراهی دزاشیب
تلفن : ۲۲۷۲۴۲۰۰-۲۲۷۲۴۴۰۰

www.leon1960.com